

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 30.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **3251** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Н. Б. с адрес гр. С., У. „А.” № 28, .2, ап. 3 срещу Заповед с рег. № 319/21.04.2010 г. на Н. на 03 РУ – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от 6 месеца.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, защото е незаконосъобразна, постановена е при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, не е спазена предвидената в закона форма, противоречи на материалния закон и не съответства на целта на закона. В проведеното по делото открито заседание Д. Б. не се явява. Упълномощеният от него адвокат П. поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването в лицето на Н. на 03 РУ – СДВР, не се явява и не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Д. Н. Б. е държавен служител, категория „Г” и същият към момента на издаване на оспорената заповед е заемал длъжността инспектор III степен, младши разследващ полицаи при 03 РУ на МВР.

Видно от докладна записка рег. № 8086/08.04.2010 г., съставена от Главен разследващ

полицай при 03 РУ – СДВР, на 06.04.2010 г. в 03 РУ – СДВР е получен сигнал от прокурор при СРП, относно бездействие на водещия разследването по досъдебно производство ЗМ 2212/2009 г., по описа на службата пр. пр. № 33995/2009 г. на СРП. Посочено е, че разследването е започнато като бързо производство по реда на чл. 356, ал. 3, вр. ал. 1, т. 1 и т. 4 от НПК. Престъплението по чл. 194, ал. 1 НК е извършено на 20.07.2009 г. и е повдигнато обвинение на сочения за извършител. На 22.07.2009 г. материалите са постъпили в СРП с мнение за предаване на лицето на съд. По преценка на наблюдаващия делото прокурор, не е внесен обвинителен акт, поради допуснати от водещия разследването съществени процесуални нарушения, които е следвало да бъдат отстранени. Дадени са конкретни указания от страна на наблюдаващия делото прокурор за изпълнение в срока на разследването считано от 20.07.2009 г. до 20.09.2009 г. На 23.07.2009 г. с резолюция на главния разследващ полицай делото е разпределено на Д. Б.. От 23.07.2009 г. до 06.04.2010 г. разследващият полицай не е извършил нито едно процесуално-следствено действие, във връзка с дадените от СРП указанията, независимо от обстоятелството, че на 09.09.2009 г. е изпратено напомнително писмо. Делото не е било докладвано на наблюдаващия делото прокурор и въпреки служебно удължения срок за разследване с 4 месеца, по делото изобщо не е работено.

В докладната записка е посочено също, че е извършена и служебна проверка от главния разследващ полицай по досъдебно производство ЗМ 1467/2009 г. по описа на 03 Р., образувано на 15.05.2009 г. и водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 129, ал. 1 от НК. Разследването е водено от младши разследващ полицай Д. Б.. На 07.04.2010 г. делото е изпратено на СРП с мнение за спиране на основание чл. 244 ал. 1, т. 2 от НПК. Констатирани са нарушения, извършени в хода на разследването. По делото са приобщени справка-декларация на вещи лица в два идентични екземпляра, с постановление на водещия разследването Б., които не са изготвени съгласно Инструкцията за определяне на възнагражденията на вещите лица по водени досъдебни производство. Същите не са били предоставени за утвърждаване от главния разследващ полицай, като същевременно липсват и всякакви задължителни реквизити на постановлението - дата, подпис на органа назначил експертизата, поставен печат на съответното структурно звено. На 14.07.2009 г. от страна на разследващия полицай Б. е изготвено и изпратено предложение до СРП за продължаване срока на разследването поради правна и фактическа сложност. С писмо на С., срока на разследването е продължен с четири месеца, считано от 15.07.2009 г., т.е до 15.11.2009 г. Към момента на извършване на проверката, делото е било в извънпроцесуални срокове за разследване и е било неоснователно задържано при водещия разследването и неприключено в рамките на 10 месеца.

В докладната записка е направен извод, че действията на младши разследващ полицай Д. Б. представляват нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения, по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1 от ЗМВР.

На 12.04.2010 г. е изготвена покана /рег. № 8496/ за даване на писмени обяснения от страна на Б. до 14.04.2010 г., във връзка с констатациите в докладната записка, връчена му на 12.04.2010 г.

На 15.04.2010 г. оспорващият е депозирал писмени обяснения, като е посочил като причина за констатираните в докладната записка нарушения голямата натовареност, засягаща разследващите полицаи в 03 РУ – СДВР.

Оспорващият е изслушан по реда на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР от главния разследващ полицай при 03 РУ - СДВР, видно от съставения протокол /л. 25/, като при изслушването са приети и писмени доказателства.

На 16.04.2010 г. главният разследващ полицай при 03 РУ – СДВР е изготвил предложение до Н. на РУ, за налагане на дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца на Д. Б., на основание чл. 224, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 227, ал.1, т. 11 , вр. ал. 2 от ППЗМВР, с което оспорващият се е запознал на същата дата.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Началникът на 03 РУ – СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител Д. Б., поради което е издал оспорената заповед.

Като доказателства по делото са приети удостоверение рег. № 430 от 04.06.2010 г., издадено от Н. на сектор „ЧР” – СДВР, от което е видно, че В С е бил назначен временно на длъжността Началник на 03 РУ – СДВР, със заповед на Министъра на вътрешните работи № 7057/07.09.2009 г. кадрова справка за Д. Б. и длъжностна характеристика на длъжността „младши дознател”.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Д. Б. лично на 21.04.2010 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 27.04.2010 г. /вх. № 8547/, в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР, във връзка с чл.226, ал.1, т.3 и чл.224, ал.2, т.2 от ЗМВР, а именно че извършеното от нарушение се изразява в неизпълнение на служебни задължения или на заповеди. Посочено е, че нарушението се изразява в просрочване и неизпълнение на разпоредбите на НПК и ЗМВР по две досъдебни производства – ЗМ 2212/2009 г. и ЗМ 1467/2009 г. по описа на 03 РУ - СДВР.

Съгласно чл. 231 от ППЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Не са налице и инвокираните доводи за нищожност на административния акт. От приетото по делото удостоверение рег. № 430 от 04.06.2010 г., издадено от Н. на сектор „ЧР” – СДВР е видно, че Валери Симеонов е бил назначен временно на длъжността Началник на 03 РУ – СДВР, със заповед на Министъра на вътрешните работи № 7057/07.09.2009 г., каквато длъжност е заемал и към момента на издаване на оспорената заповед.

Съгласно разпоредбата на чл. 228, т. 3 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди от служители на длъжност "началник на сектор", приравнените на нея и по-висока - за наказанията по чл. 226, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че длъжността Началник на Районно Управление е по-висока от длъжността „началник на сектор”.

Преценявайки събрания в хода на дисциплинарното производство доказателствен материал, съдът намира изводите, до които е достигнал административния орган за правилни и обосновани. Докладната записка и предложението на главния разследващ полицай при 03 РУ – СДВР, представляват официални документи по смисъла на чл. 179 от ГПК и имат формална и обвързваща съда материална доказателствена сила относно изявленията на съставилото ги длъжностно лице, както и за извършените от него или пред него действия. Те не бяха оспорени по реда на чл. 193 от ГПК, поради което съдът намира, че фактите, отразени в тях са се случили по начина, по който са описани. Вярно е, че съдът, при спазване на прогласения в чл. 9 от АПК, принцип на служебното начало, следва да укаже на страните, че за някои обстоятелства от значение за решаване на делото те не сочат доказателства и в определени случаи сам да инициира събиране на доказателства. Съдът обаче не може да поеме изцяло задълженията на страните, по събирането на доказателствата, тъй като с нарушаване на правилото за разпределението на доказателствената тежест, би се нарушил и принципа на равенството на страните в процеса. Това е особено валидно в разглеждания случай, при който фактическите обстоятелства са отразени в официален документ, чието оспорване, съдът няма основания да инициира служебно.

От докладната записка и предложението, описани по-горе се установява, че Д. Б. в качеството си на разследващ полицай не изпълнил задължителни указания на наблюдаващия прокурор и не е приключил и изпратил на наблюдаващия прокурор, в предвидените в НПК срокове, две конкретни досъдебни производства. Съгласно чл. 193 от НПК, органи на досъдебното производство са прокурорът и разследващите органи, каквито се явяват разследващите полицаи, назначени в системата на МВР. Упражнявайки ръководство и надзор на прокурора върху разследването, прокурорът може да дава указания по разследването и съгласно чл. 197 от НПК, неговите писмените указания до разследващия орган са задължителни и не подлежат на възражение.

В чл. 234, ал. 1 от НПК е предвидено, че разследването се извършва и делото се изпраща на прокурора най-късно в двумесечен срок от деня на образуването му. По искане на прокурора, когато делото представлява фактическа и правна сложност, административният ръководител на прокуратурата или оправомощен от него прокурор може да удължи срока по ал. 1 с не повече от четири месеца.

В разглеждания случай, посочените законови разпоредби налагат извода, че Б. не е изпълнил служебни задължения, произтичащи пряко от закона – не е изпълнил в законоустановения срок задължителни указания на наблюдаващия прокурор, дадени по досъдебно производство № ЗМ 2212/2009 г. и не е приключил и изпратил в сроковете по чл. 234 от НКП досъдебно производство № 1467/2009 г. И двете производства са водени в 03 РУ – СДВР, където служи Б.. По тези съображения съдът намира, че правилно нарушението му е квалифицирано по чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР, във връзка с чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, а не по чл. 222, ал. 2 от ЗМВР, защото като елемент от фактическия състав на това нарушение следва да се установи системност, т.е. неспазване на предвидените в НПК срокове, извършвано нееднократно и през

непродължителни периоди от време.

Съдът намира за частично основателни оплакванията, касаещи неспазване на процедурата при провеждането на дисциплинарното производство. Изслушването съгласно чл. 229, ал. 1 от ЗМВР се извършва от дисциплинарно-наказващия орган, а не от друго лице. В случая изслушването е станало от главния разследващ полицай при ОЗ РУ – СДВР. Според настоящия състав на съда, това нарушение не следва да се разглежда като съществено. Административният орган е предоставил възможност на Б. да участва в производството и да организира защитата си. Дисциплинарно-наказващият орган е приел обясненията му и по този начин се е освободил от задължението си да изслуша служителя, съгласно чл. 237, ал. 4 от ППЗМВР. По същество, в писмените обяснения Б. не оспорва обстоятелството, че е извършил нарушенията, като посочва като причина за това голямата му натовареност. Последното твърдяно обстоятелство остана непотвърдено с конкретни факти и следователно е недоказано.

При определяне вида и размера на наказанието е взета предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Деянието на Б. по своя характер се явява нарушение на служебната дисциплина. Неизпълнението на служебните задължения, във връзка с разследването на престъпления засяга правата, както на пострадалите от дадено противоправно деяние, така и на сочените за извършители на това деяние. По този начин се уронва авторитета на МВР и се създава недоверие у гражданите в институциите, които трябва да защитават и гарантират техните права и да извършват превенция срещу престъпленията. Административният орган е взел предвид цялостното поведение на Б. по време на службата му в Полицията. Видно от кадровата справка той е не бил награждаван или наказван до момента на издаване на оспорената заповед.

Оспорената заповед е издадена в сроковете по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 237, ал.1 и ал.2 от ППЗМВР дисциплинарното нарушение се установява от органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание и за установяване на нарушението дисциплинарно наказващият орган в рамките на дисциплинарното производство може да разпореди извършване на проверка. В разглеждания случай установяването на нарушението е станало след събирането на доказателства и извършване на проверка от главния разследващ полицай, чиито резултати са обективирани в посочената по-горе докладна записка от 08.04.2010 г. От тази дата тече и преклузивния двумесечен срок за налагане на наказанието.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при несъществено нарушение на административно-производствените правила и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че надлежният ответник по оспорването не е поискал такива, на същият не следва да се присъждат разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. Б. с адрес гр. С., У. „А.” № 28, . 2, ап. 3 срещу Заповед с

рег. № 319/21.04.2010 г. на Н. на 03 РУ – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от 6 месеца.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.